

- 9,006

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

16.11.2006/20 god. u 4 prijorka sa
 1 dopis sa 2 prilozi + 2
 Predato poštom preporučeno sa recepcijom
 20 godina.
 BOSNA I HERCEGOVINA KM u taksenju markantno
 TUŽILASTVO TUŽITELJSTVO BOSNE I HERCEGOVINE
 SARAJEVO
 Broj: KT-RZ-89/06
 Sarajevo, 16.11.2006.godine

Sud BiH u Sarajevu
 Kriminalno odjeljenje - Odjeljenje za istraživanje
 Kriminalno odjeljenje - Odjeljenje za istraživanje
 Odjeljenje II - Odjeljenje II - Odjeljenje II
 Odsjaci za sudsku upravu Odsjaci za sudsku upravu

x-KPZ/06/202
 24 Sa 7 prilozi (str. 02p.1
 + 2 crvene stisnutosti valjke
 16.11.2006 9.15

**SUD
 BOSNE I HERCEGOVINE
 -sudiji za prethodno saslušanje-**

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka h) i člana 226. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, p o d i ž e m

OPTUŽNICU

PROTIV:

LELEK ŽELJKA, sin Čedomira i majke Stane, djevojački Radulović, rođen 09.02.1962. godine u Goraždu, nastanjen u Višegradu, ulica Jove Jovanovića Zmaja broj 21/XIII, Srbin, državljanin BiH. JMBG 0902962133642, po zanimanju policajac, zaposlen u Policijskoj stanici Višegrad, završio gimnaziju, oženjen, odslužio vojsku u JNA 1981. godine, otpušten iz Čačka, nije odlikovan, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan, protiv njega se ne vodi drugi krivični postupak, lišen slobode 05.05.2006. godine u 09, 00 sati, nalazi se u pritvoru u KPZ Kula koji prltvor ističe 27.11.2006. godine,

zbog postojanja osnovane sumnje da je:

Optuženi Željko Lelek na dužnosti policajca u MUP Višegrad, u vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini i širokog i sistematičnog napada srpske vojske, policije i paravojnih srpskih formacija, usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva na području općine Višegrad, znajući za takav napad, tokom aprila, maja i juna 1992. godine, vršio progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj, vjerskoj osnovi i to: ubistvima, prisilnim nestankom, protizakonitim zatvaranjem, mučenjem i premlaćivanjem, prisilnim preseljavanjem, silovanjem i drugim oblicima seksualnog nasilja, pa je tako :

1. Početkom maja 1992. godine u grupi, zajedno sa Lukić Milanom, Krsmanović Oliverom i još jednim nepoznatim muškarcem iz pravca preduzeća „Varda“ u Višegradu doveli petoricu muškaraca Bošnjaka, među kojima [REDACTED] na obalu rijeke Drine i tu dvojici muškaraca odsjekli glave, a trojicu usmrtili pucajući u njih iz pušaka.
2. Početkom juna 1992. godine u grupi, zajedno sa Joksimović Milom, Pecikoza Vlatkom doveli automobilom dvije žene Bošnjakinje, neutvrđenog identiteta, od kojih je jedna nosila bebu, staru do šest mjeseci na most „Mehmed paše Sokolovića“ u Višegradu i tu optuženi zaklao obje žene, nakon što je prethodno Pecikoza Vlatko bebu bacio u vis, koju je prilikom pada optuženi Lelek Željko dočekaao na oštricu svoga noža i naredio majci da pije krv svoga djeteta, a zatim je optuženi otišao u obližnji hotel odakle je doveo dvojicu muškaraca zatvorenika Bošnjaka, neutvrđenog identiteta i naredio im da tijela usmrćenih žena i bebe bace u rijeku Drinu pa nakon što su to zatvorenici učinili napadača ih prisilili da se popnu na ogradu mosta, a zatim zatvorenike usmrtili tako što su sva trojica pucali u njihova tijela iz pušaka, uslijed čega su njihova tijela pala u rijeku Drinu.
3. Neutvrđenog datuma, u proljeće 1992. godine u prijepodnevnim satima, optuženi Lelek Željko, u grupi zajedno sa Vasiljević Mitrom,

izvjesnim Lukićem (brat Lukić Sredoja) i još dvojicom nepoznatih muškaraca, svi naoružani automatskim puškama, doveli najmanje četvoricu civila Bošnjaka, muškaraca starije životne dobi, neutvrđenog identiteta, kamionom iz banje „Vilina vlas“, gdje su bili zatvoreni, na betonski plato na obali rijeke Drine u mjestu Sase u Višegradu, a zatim ih prisilili da zagaze u rijeku do pojasa, pa ih pucanjem iz automatskih pušaka u leđa usmrtili.

4. Tokom maja i juna mjeseca 1992. godine optuženi Lelek Željko u grupi sa više naoružanih pripadnika srpske vojske i policije, učestvovao u odvođenju muškaraca Bošnjaka civila iz naselja Dušće i Crnča kod Višegrada iz njihovih kuća, među kojima:

[REDACTED]

[REDACTED] kojom prilikom su uništavali pokućstvo u kući [REDACTED] a njegovu suprugu

[REDACTED] i njenu majku, nepokretnu staricu od 80 godina, optuženi prisilio da se skinu do gola, iznuđujući novac od istih, od kada im se gubi svaki trag i učestvovao u odvođenju više žena Bošnjakinja sa njihovih imanja, na kojim su tada živjeli u Višegradu, među kojima : [REDACTED] koju je optuženi fizički zlostavljao, kao i njene kćerke [REDACTED] njenu svekrvu

[REDACTED] pred

zgradu „Crveni križ“, gdje su sakupljani civili Bošnjaci, a zatim učestvovao u njihovom odvoženju autobusima i kamionima iz Višegrada na područja pod nadzorom vlasti Republike Bosne i Hercegovine, tako što je naoružan puškom, najmanje jednom bio u pratnji tih autobusa napunjenih civilima.

5. Upotrebom sile prisiljavao žene Bošnjakinje na seksualni odnos tako što je:

- a. u mjesecu aprilu 1992. godine optuženi zajedno sa Milanom Lukićem, silovao zaštićenu svjedokinju A, u sobi banje „Vilina Vlas“ u kojoj je oštećena boravila na liječenju, i to na način što je prvi silovao Milan Lukić, psujući i vrijeđajući je, a zatim je silovao Lelek Željko, pri čemu je izgubila svijest, da bi ponovo došli sutradan i ponovo je silovali
 - b. početkom mjeseca juna 1992. godine, u banju „Vilina Vlas“ u Višegradu, gdje se nalazila protuzakonito zatvorena zaštićena svjedokinja D, u sobu gdje je zajedno sa još tri žene bila zatvorena, došli naoružani u uniformama, optuženi Lelek Željko, Lukić Sredoje, jedan nepoznati vojnik i Lukić Milan koji je naredio nepoznatom vojniku da oštećenu голу veže kablom za metalnu konstrukciju kreveta, tako što joj je zavezao noge i ruke za konstrukciju kreveta, a zatim su je silovali, prvi Milan Lukić, a zatim optuženi Željko Lelek, vrijeđajući je po nacionalnoj i vjerskoj osnovi; fizički je zlostavljali tako da su joj gasili cigarete po tijelu, a nožem pravili ubode po njenom tijelu, sjekli je u predjelu polnog organa, usljed čega je krvarila i gubila svijest da bi je optuženi Željko Lelek i ostali svakodnevno, tokom deset dana koje je provela zatvorena u banji, silovali, fizički i psihički zlostavljali,
 - c. polovinom juna mjeseca 1992. godine, prisilio zaštićenu svjedokinju C da se uklijuči u čin seksualne prirode, kako bi se uzbudio, tražeći od iste da ga miluje po genitalijama, prijeteci joj i psujući „tursku majku“, zatim je natjerao da njegov polni organ uzme u ruku i da ga miluje, pri čemu je šamarao i tukao
 - d. početkom mjeseca juna 1992.godine u banji Vilina Vlas silovao MH i AJ koje su tu bile protivzakonito zatvorene.
6. U maju mjesecu 1992. godine, zajedno sa Lukić Milanom i drugim pripadnicima srpske vojske i policije učestvovao u protuzakonitom zatvaranju civila Bošnjaka u Stanici policije Višegrad i to: [REDACTED]
[REDACTED] njegovog

brata [REDACTED] koga je optuženi mučio, tako što je učestvovao u nanošenju teške boli i premlaćivanju, na način što ga je krvavog doveo i zatvorio u prostoriju sa ostalim civilima Bošnjacima u Stanici policije Višegrad, te ga više puta izvodio i vraćao u prostoriju u kojoj su bili zatvoreni, a jednom prilikom mu je naredio da se sam šamara i da govori sam sebi „Jebo mi Alija Izetbegović majku“, nakon čega ga je nogama i rukama tukao i više puta koljenom udarao u predjelu genitalija, te hvatajući ga za kosu udarao njegovom glavom u zid.

d a k l e,

radnjama opisanim u tačkama pod 1.,2.,3.,4.,5. a, b, c, d, i 6. , ove optužnice, kao dio širokog i sistematičnog napada usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva, znajući za takav napad, optuženi izvršilo progon civilnog bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i vjerskoj osnovi u vezi sa ubistvima, prisilnim nestankom osoba, prisilnim preseljenjem stanovništva, silovanjem, zatvaranjem, mučenjem, nanošenjem ozbiljnih fizičkih i psihičkih povreda,

čime bi učinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz čl. 172. stav 1. tačka h) u vezi sa tačkama:

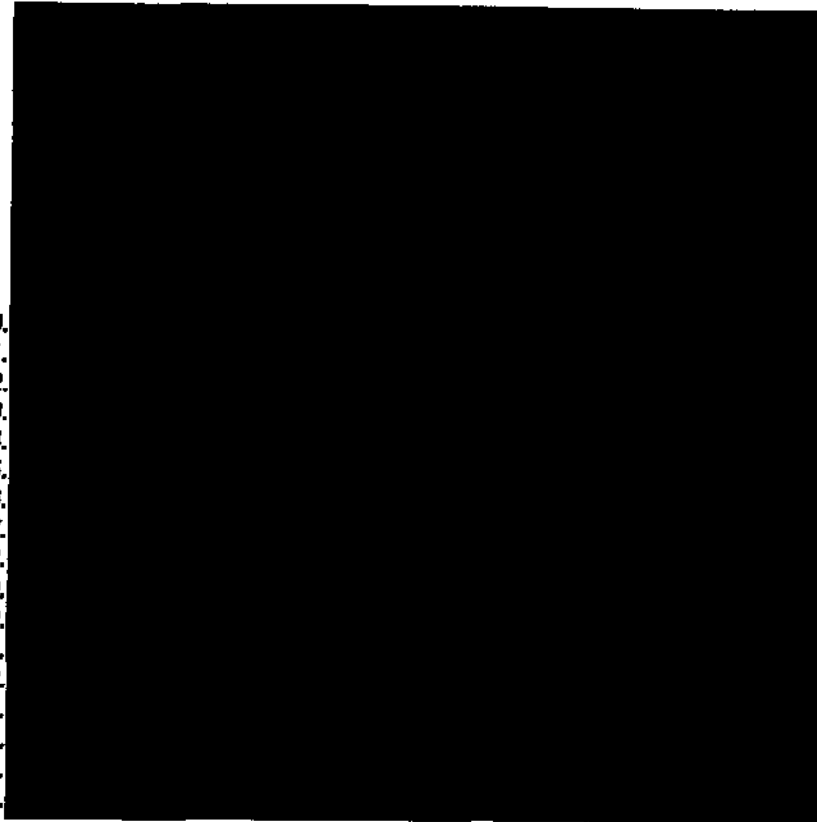
- a) lišenje druge osobe života,
- d) prisilno preseljenje stanovništva,
- e) zatvaranje,
- f) mučenje,
- g) prisiljavanje druge osobe upotrebom sile ili prijetnje direktnim napadom na njezin život ili tijelo ili na život na seksualni odnos ili sa njim izjednačenu seksualnu radnju (silovanje),
- i) prisilni nestanak osoba,
- k) druga nečovječna djela slične prirode učinjena u namjeri nanošenja velike patnje ili ozbiljne fizičke ili psihičke povrede ili narušenja zdravlja ,

sve u vezi sa članom 29. i 180. stav 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Prijedlog dokaza:

/ Saslušanje u svojstvu svjedoka:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.

27. Saslušanje vještaka patologa [redacted]

Napomena:

II Iznošenje dokaza:

1. Uvjerenje MUP-a RS, SJB Višegrad, br:15-5/09-132-4/2000-71 od 15.08.2000. godine
2. Vojna knjižica od 21.03.1997. godine na ime Lelek (Čedomira) Željko
3. Naredba Suda BiH Državnoj agenciji za istrage i zaštitu da izvrši pretres prostorija i oduzimanje dokaza, Sud BiH, broj: X-KRN-06/202 od 04.05.2006. godine.
4. Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari (vi. Lelek Željko), Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-8/06 od 05.05.2006. godine
5. Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari (vi. Lelek Stanko), Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-5/06 od 05.05.2006. godine
6. Fotodokumentacija o pretresu stana osumnjičenog, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-02/8-04-1-05/06 od 05.05.2006. godine
7. Fotodokumentacija o pretresu kuće osumnjičenog broj: 17-13/1-7-16/06 od 05.05.2006. godine
8. Službeni izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH-broj: X-KRN-06/202 od 04.05.2006. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-174-11/06 od 05.05.2006. godine.
9. Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-18/06 od 05.05.2006. godine
10. Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-19/06 od 05.05.2006. godine
11. Spisak stalno zaposlenih radnika i rezervnog sastava milicije za isplatu ličnog dohotka za mjesec juni 1992.godine, SJB Višegrad od 01.08.1992. godine.
12. Rješenje Javnog fonda PIO RS, Filijala Sarajevo broj: 9311767212 od 02.12.1997. godine o utvrđivanju staža za osumnjičenog Željko Lelek za vrijeme provedeno u VRS, odnosno MUP RS
13. Rješenje MUP-a RS broj:08/1-134-2758 od 20.10.1995. godine o utvrđivanju čina za osumnjičenog Željko Lelek

14. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Slap-Žepa, od 09. do 14. 10.2000. godine, a povodom ekshumacije više pojedinačnih grobnih mjesta, grobno mjesto 19, lice [REDACTED] sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri:344/00.
15. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Slap-Žepa, od 09. do 14. 10.2000. godine, a povodom ekshumacije više pojedinačnih grobnih mjesta, grobno mjesto 37, lice [REDACTED] sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri:317/00.
16. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Kurtallči, desna obala Drine, sačinjen dana 04., 05. i 06. 12.2000. godine, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri-521/00 od 04.12.2000. godine sa fotodokumentacijom i obdukcionim nalazima.
17. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 04.05.2006. godine
18. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 08.05.2006. godine
19. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 10.10.2006.godine
20. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 13.10.2006.godine.
21. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
22. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
23. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
24. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
25. Izvod iz matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 2.11.2006.godine
26. Službena zabilješka sačinjena na okolnosti poduzimanja mjera i radnji po predmetu Lelek Željko, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj:17-04/2-04-2-87/06 od 07.07.2006. godine.
27. Službena zabilješka MUP Gorazde broj 07-02/3-1-83 od 04.06.2004.godine
28. Fotografija banje „Vilna vlas“ u Višegradu
29. Više fotografija mosta „Mehmed paše Sokolovića“ u Višegradu
30. Mapa opštine Višegrad
31. Video zapis i fotografije pojedinih lokacija koje se odnose na mjesto izvršenja krivičnog djela

Rezultat istrage:

Tokom istrage prikupljeni su brojni dokazi koji u cijelosti rasvjetljavaju događaje u kojima je učestvovao optuženi Lelek Željko.

Napad na grad Višegrad i mnoga sela u općini Višegrad tokom mjeseci aprila, maja, juna i jula 1992. godine izvršili su lokalni Srbi, policija i paravojne formacije koji su pokrenuli jednu od najzloglasnijih kampanji etničkog čišćenja u Bosni i Hercegovini. Njena namjena je bila da se iz općine Višegrad zauvijek uklone njegovi stanovnici Bošnjaci. Srpske snage napale su i razorile više sela naseljenih Bošnjacima.

Opština Višegrad smještena je u jugoistočnom dijelu Bosne i Hercegovine, a na svojem istočnom rubu graniči sa Republikom Srbijom. Gradsko središte opštine, Višegrad, nalazi se na lijevoj obali Drine. Godine 1991. opština je imala oko 21.000 stanovnika, od čega je u samom gradu Višegradu živjelo njih oko 9.000. Približno 63% stanovništva bilo je bošnjačke nacionalnosti, a oko 33% srpske. U novembru 1990. u opštini su održani višestranački izbori. Većinu glasova osvojile su dvije stranke: SDA (Stranka demokratske akcije), uglavnom bošnjačka, i SDS (Srpska demokratska stranka), uglavnom srpska. Rezultati izbora gotovo su potpuno odgovarali nacionalnom sastavu stanovništva opštine tako da je 27 od 50 mjesta u opštinskoj skupštini dobio SDA, a 13 SDS. Srpski političari nisu bili zadovoljni takvom raspodjelom uticaja i smatrali su da su nedovoljno zastupljeni na položajima vlasti. Ubrzo su planule međunacionalne napetosti. Početkom 1992. godine građani bošnjačke nacionalnosti su razoružani ili je od njih zatraženo da predaju oružje. Istovremeno su se Srbi počeli sami naoružavati i organizovati vojnu obuku. Pokušali su se organizovati i Bošnjaci ali manje uspješno. Od 4. aprila 1992., srpski političari su uporno počeli tražiti da se policija podijeli po nacionalnostima. Ubrzo nakon toga, obje suprotstavljene strane su podigle barikade oko Višegrada nakon čega je uslijedilo sporadično nasilje uključujući pucnjavu i granatiranje. U jednom takvom incidentu, otvorena je

minobacačka vatra na bošnjačka naselja tako da je mnogo civila, bojeći se za svoje živote, pobjeglo iz svojih sela. Početkom aprila 1992. jedan Višegrađanin bošnjačke nacionalnosti, Murat Šabanović, preuzeo je kontrolu nad tamošnjom riječnom branom i zaprijetio da će otvoriti branu. Dana 13. aprila 1992., Šabanović je ispustio nešto vode čime su nanesene štete lmanjima nizvodno. Narednog dana je intervenisao Užički korpus Jugoslovenske narodne armije (JNA), preuzeo kontrolu nad branom i ušao u Višegrad. Iako je mnogo Bošnjaka iz Višegrada pobjeglo upravo bojeći se dolaska Užičkog korpusa JNA-a, kada se to stvarno dogodilo, prisustvo Korpusa imalo je isprva smirujućii efekt. Nakon što su obezbijedili grad, oficiri JNA i vođe Bošnjaka povelii su zajedničku kampanju putem sredstava informisanja ne bi li ljude ohrabрили da se vrate svojim domovima. Krajem aprila 1992. mnogi su to zaista i učinili. JNA je inicirala i pregovore između dviju strana, u pokušaju da se razriješi međunacionalna napetost. Neke Bošnjake je međutim zabrinjavala činjenica da se u sastavu Užičkog korpusa nalaze isključivo Srbi. Ubrzo nakon toga, organizovani su konvoji iza kojih su mnoga sela ostala bez svojih stanovnika Bošnjaka. U jednom navratu, na fudbalski stadion u Višegradu dovedene su hiljade Bošnjaka iz sela iz prigradskog područja Višegrada s obje strane Drine. Ljudi su tamo podvrgnuti pretresu kojim se tražilo oružje i obratio im se zapovjednik JNA-a. On im je rekao da oni koji žive na lijevoj obali Drine mogu da se vrate u svoja sela koja su očišćena od "reakcionarnih snaga", dok stanovnici desne obale Drine nisu pušteni da se vrate. Zbog toga je mnogo ljudi sa desne obale Drine ostalo u Višegradu, odlučilo se skrivati ili pobjeglo. Dana 19. maja 1992. JNA se povukla Višegrada. Paravojne jedinice su ostale, da bi odmah nakon odlaska armije iz grada pristiglo još njih. Priključilo im se nešto lokalnih Srba. Dokazi su pokazali da neke od tih paravojnih grupa ubijaju ili pljačkaju Bošnjake samo zato što su bošnjačke nacionalnosti.

Srpska paravojna grupa koja je bila posebno nasilna i ulijevala najveći strah bila je grupa koju je vodio Milan Lukić, u kojoj je i optuženi preduzimao svoju zločinačku aktivnost. U nekoliko sedmica ta je grupa počinila velik broj zločina u

rasponu od pljačke do ubistva. Optuženi se u inkriminirano vrijeme često viđao u društvu sa Milanom Lukićem i pojedincima iz njegove grupa i znao je da ta grupa vrši sistematične i rasprostranjene napade na bošnjačko stanovništvo. Bošnjaci koji su ostali u Višegradu i oni koji su se vratili svojim kućama zatekli su se u klopci - razoružani i prepušteni na milost i nemilost paravojske koja je djelovala uz saučesništvo - ili u najmanju ruku sa prešutnim odobravanjem - srpskih vlasti, a naročito policije koja je tada već bila samo srpska. U Višegradu se u tom periodu dogodilo mnogo drugih incidenata samovoljnog ubijanja civila. Tokom nekoliko narednih mjeseci ubijene su stotine Bošnjaka muškaraca, žena, djece i starijih osoba. Mnogi od ubijenih bili su jednostavno bačeni u Drinu tako da je nađeno mnogo leševa koji su plutali rijekom. Među svim tijelima izvučenim iz vode samo je jedno, kako se čini, pripadalo osobi srpske nacionalnosti. Iz masovnih grobnica na teritoriji opštine Višegrad i u njenoj okolini ekshumirane su još stotine muslimanskih civila svih dobi i oba pola. Nestajanje ljudi vrhunac je doseglo u junu i julu 1992. godine. Šezdeset i dva odsto ukupno nestalih u opštini Višegrad 1992. godine nestalo je tokom ta dva mjeseca. Većina, ako ne i svi nestali bili su civili. Obrazac i dinamika nestajanja ljudi u Višegradu odgovarali su obrascu i dinamici u susjednim opštinama koje danas pripadaju Republici Srpskoj. Nestanci ljudi u tim raznim susjednim opštinama odvijali su se približno u isto vrijeme. Građani bošnjačke nacionalnosti bili su podvrgavani i drugim oblicima zlostavljanja i ponižavanja kao što je silovanje i premlaćivanje. Mnogima su od njih oduzeli stvari od vrijednosti, zlatni nakit i novac. Veliki broj civila nesrpske nacionalnosti koji još nisu bili izbjegli, bili su sistematski protjerivani na organizovani način i protivzakonito zatvarani i tom prilikom mnogi su ubijani i premlaćivani u čemu je i optuženi učestvovao na način kako je to navedeno u dispozitivu optužnice.

Taj proces je urodio time da je potkraj 1992. godine u Višegradu ostalo veoma malo građana bošnjačke nacionalnosti. Stotine njih samovoljno su lišene života, dok su njih hiljade protjerane uz primjenu sile ili su prisilno - nasiljem i zastrašivanjem - premještene. Danas su stanovnici Višegrada većinom srpske

nacionalnosti. Tako drastične promjene u nacionalnom sastavu sistematski su se događale širom teritorije današnje Republike Srpske, no s aspekta međusobnog omjera stanovništava, promjene koje su se dogodile u Višegradu po veličini stoje odmah na drugom mjestu iza Srebrenice.

Navodi optužnice potkrijepljeni su predloženim dokazima, koji su prikupljeni tokom istrage, a koji će se izvesti na glavnom pretresu.

Da je na području općine Višegrad, na sela nastanjena bošnjačkim stanovništvom i gradu Višegrad izvršen napad od strane naoružanih vojnih formacija sastavljenih od lokalnih Srba, paravojnih formacija i policije, koji je bio sistematičan i rasprostranjen tj. da su zločini izvršeni masovno i na organizovan način, potvrđuju navodi iz Presude Međunarodnog krivičnog suda za područje bivše Jugoslavije – ICTY IT – 98 – 32* VIŠEGRAD* protiv Mića Vasiljevića.

Da su radnje i postupci optuženog bili dio takvog napada kako po karakteru tako i po posjedlacima i da je optuženi bio svjestan da taj napad postoji i da su njegove radnje i postupci sastavni dio toga napada potvrdili su svjedoci u svojim iskazima. Tako je prema iskazima predloženih svjedoka optuženi svoju zločinačku aktivnost preduzimao u više navrata, na različitim lokacijama i na različite načine npr. ubistvima, mučenjima, silovanjem, prisilnim nestankom, zatvaranjem, prisilnim raseljavanjem itd.

Iz iskaza saslušanih svjedoka, koji su istovremeno i žrtve krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, proizilazi da su bili izloženi napadu kakav je bio u to vrijeme izvršen na njih i njihovu imovinu. U tim napadima optuženi je najčešće učestvovao u grupama srpskih vojnika, paravojnih formacija i policije koji su vršili progon bošnjačkog stanovništva na političkoj, nacionalnoj, etničkoj i vjerskoj osnovi

Svjedoci koji su u istrazi saslušani su ustvrdili:

- Da su mnogi od njih i prije rata poznavali Lelek Željka i to kao sina Čede Leleka, koji je dugo godina u Višegradu bio policajac-saobraćajac, dok su

neki svjedoci prvi put upoznali optuženog Lelek Željka, a njegov identitet su naknadno saznali.

- Da je učestvovao u progonu civila Bošnjaka iz opštine Višegrad o čemu potvrđuju izjave svjedoka i to: zaštićeni svjedoci [REDACTED] zatim [REDACTED]

- Predloženi dokazi kao što su zapisnici o izvršenim ekshumacijama u prilogu kojih se nalazi fotodokumentacija i obdukcioni nalazi predstavljaju materijalne dokaze o smrti pojedinih osoba u čijem odvođenju i zatvaranju je učestvovao optuženi Lelek Željko.

Iz rezultata istrage nedvojbeno proizilazi sljedeće:

1. Krivično-pravne radnje koje se ovom optužnicom stavljaju na teret optuženom Lelek Željku počinjene su u periodu april – juni 1992.godine, za vrijeme širokog i sistematičnog napada policije i vojske Republike Srpske, paravojnih srpskih formacija, usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog stanovništva na području općine Višegrad.
2. optuženi Lelek Željko je znao da radnje krivičnog djela preduzima u vrijeme širokog i sistematičnog napada na civilno stanovništvo
3. optuženi Lelek Željko je znao i dijelio zajednički cilj policije i vojske RS i paravojnih srpskih formacija da izvrše progon na nacionalnoj, etničkoj i vjerskoj osnovi koje su univerzalno prihvaćene kao nedopustive po međunarodnom pravu
4. radnje optuženog Lelek Željka predstavljaju ponašanje koje uključuje višestruko činenje djela iz člana 172. stav 1. KZ BiH protiv civilnog

bošnjačkog stanovništva na osnovi politike vojske i policije Republike Srpske.

5. Radnje optuženog u vezi sa prisilnim preseljenjem stanovništva predstavljaju prisilno iseljenje civila Bošnjaka sa teritorije opštine Višegrad na kojoj su zakonito bili prisutni ubistvima, protjerivanjem, premlaćivanjem, silovanjem, zastrašivanjem, uništavanjem imovine i sl.
6. Radnje optuženog u vezi sa prisilnim nestankom osoba predstavljaju hapšenje, pritvaranje sa dopuštanjem i uz podršku državnih organa u opštini Višegrad.
7. Optuženi Lelek Željko je u inkriminisanom periodu bio pripadnik policije i kao takav je bio dužan po svojoj moralnoj i profesionalnoj dužnosti da zaštiti građane koji su civili.

Materijal koji potkrepljuje navode optužnice:

1. Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Lelek Željka, Tužilaštvo BiH, KT-RZ-89/06 od 05.05.2006. godine.
2. Zapisnik o saslušanju svjedoka „X“-Zaštićeni svjedok po Rješenju Suda BiH, br:X-KRN-06/202 od 04.09.2006. godine (nalazi se na čuvanju u Sudu BiH, kao povjerljivi dio spisa broj: X-KRN-06/202)
3. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-321/06 od 06.06.2006. godine.
4. Zapisnik o saslušanju zaštićenog svjedoka [REDACTED] Tužilaštvo BiH, KT-RZ-89/06 od 31.10.2006. godine.
5. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-403/06 od 04.07.2006. godine.
6. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-404/06 od 04.07.2006. godine.

7. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-108/06 od 15.03.2006. godine.
8. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-373/06 od 23.06.2006. godine.
9. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-424/06 od 02.08.2006. godine.
10. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-626/06 od 27.10.2006. godine.
11. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-628/06 od 30.10.2006. godine.
12. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-570/06 od 10.10.2006. godine.
13. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-597/06 od 16.10.2006. godine.
14. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-285/06 od 18.05.2006. godine.
15. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-610/06 od 19.10.2006. godine.
16. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-414/06 od 22.07.2006. godine.
17. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Tužilaštvo BiH, KT-RZ-89/06 od 20.06.2006. godine.
18. Zapisnik o saslušanju zaštićenog svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-262/06 od 27.04.2006. godine.
19. Zapisnik o saslušanju zaštićenog svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-02-132/06 od 20.03.2006. godine.
20. Zapisnik o saslušanju zaštićenog svjedoka [REDACTED] MUP-Goražde, Sektor kriminalističke policije, br:07-02/3-1 od 17.05.2004. godine.
21. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-627/06 od 27.10.2006. godine

22. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-372/06 od 22.06.2006. godine
23. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-272/06 od 04.05.2006. godine
24. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-224/06 od 14.04.2006. godine
25. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-569/06 od 09.10.2006. godine
26. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-183/06 od 27.03.2006. godine
27. Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] Državna Agencija za istrage i zaštitu, br:17-04/2-04-2-568/06 od 09.10.2006. godine
28. Uvjerenje MUP-a RS, SJB Višegrad, br:15-5/09-132-4/2000-71 od 15.08.2000. godine
29. Vojna knjižica od 21.03.1997. godine na ime Lelek (Čedomira) Željko
30. Naredba Suda BiH Državnoj agenciji za istrage i zaštitu da izvrši pretres prostorija i oduzimanje dokaza, Sud BiH, broj: X-KRN-06/202 od 04.05.2006. godine.
31. Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari (vi. Lelek Željko), Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-6/06 od 05.05.2006. godine
32. Zapisnik o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari (vi. Lelek Stanko), Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-5/06 od 05.05.2006. godine
33. Fotodokumentacija o pretresu stana osumnjičenog, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-02/8-04-1-05/06 od 05.05.2006. godine
34. Fotodokumentacija o pretresu kuće osumnjičenog broj: 17-13/1-7-16/06 od 05.05.2006. godine
35. Službeni izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH-broj: X-KRN-06/202 od 04.05.2006. godine, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-174-11/06 od 05.05.2006. godine.
36. Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-18/06 od 05.05.2006. godine
37. Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 17-04/2-04-2-19/06 od 05.05.2006. godine
38. Spisak stalno zaposlenih radnika i rezervnog sastava milicije za isplati ličnog dohotka za mjesec juni 1992.godine, SJB Višegrad od 01.08.1992. godine.

39. Rješenje Javnog fonda PIO RS , Filijala Sarajevo broj: 9311767212 od 02.12.1997. godine o utvrđivanju staža za osumnjičenog Željko Lelek za vrijeme provedeno u VRS, odnosno MUP RS
40. Rješenje MUP-a RS broj:08/1-134-2758 od 20.10.1995. godine o utvrđivanju čina za osumnjičenog Željko Lelek
41. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Slap-Žepa, od 09. do 14. 10.2000. godine, a povodom ekshumacije više pojedinačnih grobnih mjesta, grobno mjesto 19, lice [REDACTED] sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri:344/00.
42. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Slap-Žepa, od 09. do 14. 10.2000. godine, a povodom ekshumacije više pojedinačnih grobnih mjesta, grobno mjesto 37, lice [REDACTED] sa fotodokumentacijom, crtežom lica mjesta, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri:317/00.
43. Zapisnik o ekshumaciji izvršenoj na lokalitetu sela Kurtalići, desna obala Drine, sačinjen dana 04., 05. i 06. 12.2000. godine, Kantonalni sud u Sarajevu, Kri-521/00 od 04.12.2000. godine sa fotodokumentacijom i obdukcionim nalazima.
44. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 04.05.2006. godine
45. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 08.05.2006. godine
46. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 10.10.2006.godine
47. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 13.10.2006.godine.
48. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
49. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
50. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
51. Izvod iz Matične knjige umrlih na ime [REDACTED] 13.10.2006.godine.
52. Izvod iz matične knjige umrlih na ime [REDACTED] od 2.11.2006.godine
53. Službena zabilješka sačinjena na okolnosti poduzimanja mjera i radnji po predmetu Lelek Željko, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj:17-04/2-04-2-87/06 od 07.07.2006. godine.
54. Službena zabilješka MUP Goražde broj 07-02/3_1-83 od 4.6.2004.godine
55. Fotografija banje „Vilina vlas“ u Višegradu
56. Više fotografija mosta „Mehmed paše Sokolovića“ u Višegradu
57. mapa opštine Višegrad
58. video zapis i fotografije pojedinih lokacija koje se odnose na mjesto izvršenja krivičnog djela

Prijedlog za produženje pritvora:

Na osnovu rezultata istrage to jest na osnovu prikupljenih dokaza može se zaključiti da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni Lelek Željko učinio krivično djelo Zločini protiv čovječnosti iz člana 172. stav 1. tačka h) KZ BiH na način, u vrijeme, na mjestu i pod okolnostima kako je to navedeno u radnjama krivičnog djela sadržanim u tačkama 1. do 6. ove optužnice.

Tužilaštvo predlaže da sud nakon potvrđivanja optužnice produži pritvor protiv optuženog Lelek Željka u smislu člana 137. stav 1., a iz razloga propisanih članom 132. stav 1. tačka b) i d) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

Cijeneći okolnost da se mnogim žrtavama prisilnog nestanka do danas gubi svaki trag, a opravdano se može zaključiti da nisu među živima, optuženi bi ostankom na slobodi mogao preduzeti radnje na skrivanju ostataka njihovih tijela i na taj način otežati pronalazak nestalih lica:

Ako se ima u vidu činjenica da je osumnjičeni lišen slobode dok je vršio dužnost policajca u Policijskoj stanici Višegrad, opravdano se može zaključiti da bi osumnjičeni puštanjem iz pritvora nastavio vršiti dužnost policajca upravo na području gdje su i izvršene sve radnje krivičnog djela koje je predmet ove optužnice i da bi kao policajac mogao koristiti svoju dužnost da izvrši uticaj na svjedoke u pogledu njihovog svjedočenja, tako što bi zatrašivao svjedoke, pogotovo one koji se namjeravaju vratiti na svoju imovinu sa koje su u inkriminirano vrijeme protjerani, a koji će biti saslušani tokom suđenja, koji svjedoci svoje iskaze moraju dati u atmosferi bez pritiska i straha od odmazde. Činjenica da je osumnjičeni sve do lišenja slobode obavljao dužnost policajca također doprinosi zaključku da u mu kao osobi sa službenim ovlastima dostupni izbjesni podaci i informacije i kontakt sa većim brojem lica, nego što bi to inače bio slučaj.

Imajući u vidu način izvršenja i posljedice krivičnog djela za koje se može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna, određivanje pritvora je neophodno za sigurnost građana jer iz dokaza, koji se u prilogu ove optužnice dostavljaju sudu, proizilazi da je većina svjedoka oštećenih izvršenjem krivičnog djela porijeklom iz grada Višegrada u koji se poslije rata još nisu vratili i u kom je optuženi zajedno sa svojom porodicom stalno nastanjen i činjenicu da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela pa sve do lišenja slobode vršio službu policajca u Policijskoj stanici Višegrad, te naklonost sredine, nastanjene pretežno srpskim stanovništvom, prema optuženom, opravdano se može zaključiti da bi ostankom na slobodi optuženog bio potpuno spriječen povratak raseljenih lica na svoja imanja.

Postoje naročite okolnosti koje ukazuju da bi ostankom na slobodi optuženi mogao uticati na svjedoke i saizvršioce koji se nalaze na slobodi. Ukazujući na sigurnost građana tekst člana 132. stav 1. tačka d) ZKP BiH se također može tumačiti i kao način da se spriječi da pored ostalih, svjedoci i žrtve, budu ponovo traumatizirani, za što postoji realna opasnost, jer je prema kazivanju svjedoka, ██████████ osumnjičeni, koji je 1997. i 1998. godine radeći kao policajac, prijetio Bošnjacima koji su dolazili na izbore da glasaju i ići u obilazak svojih kuća u Višegradu, izazivajući kod istih strah i osjećaj nesigurnosti za povratak na svoja prijeratna imanja, te je vrlo vjerovatno da bi osumnjičeni, ukoliko bude pušten na slobodu, mogao kontaktirati svjedoke ili preduzimati druge radnje kojima bi ugrozio svjedoke.

Pri svemu ovome treba imati u vidu činjenice koje se tiču težine i vrste krivičnog djela (mnoge svjedokinje su žrtve silovanja, neke čak i višestrukih, koje još uvijek trpe teške posljedice onoga što su doživjele i čija trauma bi bila uvećana puštanjem osumnjičenog Lelek Željka na slobodu), zatim mjesto izvršenja krivičnog djela (radi se o relativno maloj zajednici gdje žive: osumnjičeni, ostale osobe umješane u krivično djelo i svjedoci), te društvene implikacije na tom području (ponovna traumatizacija žrtava, svjedoka i povratnika).

Ponovno traumatizovanje žrtava i svjedoka ugrožava ne samo njih nego i provođenje vladavine prava, jer će žrtve – svjedoci imati povjerenje u sposobnost pravosudnih organa da spriječe bilo kakav kontakt osumnjičenog sa njima prije nego pravda bude zadovoljena.

Cilj pritvora je da se spriječe radnje uticaja na svjedoke ili uništavanje dokaza ili ugrožavanja sigurnosti građana i on se neophodno zasniva na nagovještaju i činjeničnoj procjeni poznatih elemenata, te samoj vjerovatnoći da će se događaji koji se trebaju spriječiti zaista i desiti ako se ta mjera uskrati. Tužilaštvo smatra da vi gore navedeni elementi ukazuju na konkretnu, a ne apstraktnu vjerovatnoću da bi boravkom na slobodi osumnjičeni mogao uticati na svjedoke i prikrivače i da bi mogao uništiti, sakriti ili izmjeniti tragove važne za predmet odnosno da će uticati na sigurnost građana.

TUŽILAC
TUŽILAŠTVA BIH
ibro Bulić

